

Kənddə yaşasa da, arzuları, məqsədləri böyük olub. Balaca, dəcəl kənd uşağı böyük ideyalar uğrunda mübarizə aparıb və istəyinə çatıb. Özünün də dediyi kimi, bir vaxtlar mal-qara otaran, pambıq yığan, kənddə çöl həyatının bütün çətinliklərini çiyinlərində daşıyan bu uşaq Azərbaycanda nazir səviyyəsinə qədər yüksəlib.

Müsaibimiz "İRŞAD" İslam Araşdırmaları Mərkəzinin direktoru, fəlsəfə elmləri doktoru, Dini Qurumlarla İş üzrə Dövlət Komitəsinin keçmiş sədri Rafiq Əliyevdir. Həmsöhbətimizin maraqlı, pozitiv, uğurlu həyat hekayəsinə nəzər salaq...

"İNSAN HƏR ŞEYƏ QADİRDİR"

R.Əliyevin uşaqlığı Ağdam rayonunun Quzanlı kənd sovetliyinin İmamqulubəyli kəndində keçib. Çoxuşaqlı ailədə böyüyüb. Özündən böyük qardaşı əmisinin işlədiyi Bərdə rayonunda təhsil aldığı üçün kənd həyatının bütün yükü yaşı az olmasına baxmayaraq, onun üzərinə düşüb: "Kənddə mal-qaramız, qoyunlarımız var idi. Onları otarıb, yemləyirdim. Orta məktəbə beş yaş yarımda getmişəm. Böyük qardaşım ilə birlikdə mənə öz gücümle bütün çətinlikləri dəf edirdim. Evdə qoca nənəm var idi, kişi xarakterli idi. Bəzən gecə saat 4-də mənə oyadırdı ki, gedək heyvanları yaylıma çıxaraq. Malı otarıb evə gəlir, yuyunur, sonra məktəbə gedirdim. Uşaqlığımın əziyyəti keçməsi məndə belə bir inam formalaşdırdı ki, insan hər şeyə qadirdir".

"HƏMİŞƏ HƏR YERDƏ BİRİNCİ OLMAQ İSTƏYİRDİM..."

Orta məktəbə tez getdiyi üçün universitet həyatına da 16 yaş tamam olmamış başlayıb. Özünün dediyi kimi, elə universitetdə böyüyüb: "Bakıya da ilk dəfə məhz bu yaşda gəldim. O vaxta qədər Bakı haqqında çox eşitmişdim, amma görməmişdim. Fakültə seçməndə mənə istiqamət verən də yox idi. Özüm müəyyənleşdirdim və Şərşünaslıq fakültəsinə sənəd verdim. O zaman akademik Aslan Aslanov imtahan komissiyasının sədri idi. Sözügedən fakültəyə 50-dən çox sənəd verilmişdi, lakin 16 vakansiya var idi. Cəmi 5 nəfər şərşünaslığa qəbul oldu, onlardan biri də mən idim. Qalan bütün tələbələr ədəbiyyat fakültəsindən əla qiymətlərlə Şərşünaslıq fakültəsinə keçirdilər. O tələbələr artıq 5-6 il idi ki, ədəbiyyat fakültəsinə gedib-gəlirdilər və menden daha savadlı idilər. Sabir Rüstəmxanlı, Sabir Həsənov, Hidayət Orucov, Seyran Səxavət - onların hamısı əla qiymətlərlə bizim fakültəyə keçdilər. Biz isə orta qiymətlərlə qəbul olunmuşduq. Aramızdakı bu fərq mənə çox narahət edirdi. Onların səviyyəsinə çatmaq üçün ikiqat artıq oxuyurdum. Hər zaman hər yerdə birinci olmaq istəyirdim. Bu fikir məndə uşaqlıqdan formalaşmışdı. O vaxtdan inanırımdım ki, insan istəyə, hər yerdə birinci ola bilər".

"QALMAĞA YERİM YOXDU..."

Dərslər başladıqdan sonra həmsöhbətimiz yataqxana problemi yaşayıb. Lakin bu problemin də öhdəsindən özünəməxsus üsullarla gəlib: "O zaman rayondan gələndə özümüzlə yorğan-döşək götürürdük. Mən də cılız uşaq idim, yorğan-döşəklə Bakıya gəldim, onlar bəlkə də mənim çəkimdən ağır idi. Demişdilər ki, yataqxanada yer verəcəklər. Amma gəldikdən sonra yataqxanada yer olmadığı bəlli oldu. Yorğan-döşəyi çiyinə alıb imtahan komissiyasının sədri Aslan Aslanovun qəbuluna gəldim, lakin qəbulu buraxmadılar. Pal-paltarı kabinetin qapısının yanında qoyub mürgüleyirdim. Saat 18:30 da kabinetdən çıxan Aslan müəllim mənə gördü. Nə üçün burada otur-

"Həyat yoldaşımın kim olacağını bilmədən ayaqqabısına kimi almışdım"

Rafiq Əliyev: "Azərbaycanda pambıq yığan, mal-qara otaran adam nazir səviyyəsinə gəlib çıxırsa, deməli, bu ölkədə ədalət var"

duğumu soruşdu. Yataqxanada yer olmadığını, vağzalda qalmağa ehtiyat etdiyimi bildirdim. Burada qalmaq üçün icazə istədim. O mənə tanıdı. Soruşdu ki, "qəbul imtahanında müəllimlə mübahisə edən oğlan sən idinmi?". "Bəli" cavabını aldıqdan sonra köməkçisini çağırdı, mənə yataqxanada yerləşdirməyi tapşırırdı".

"QRAN KURSUNA GETDİK..."

Universitetdə seçildiyi üçün onu İraqa təhsil almağa göndəriblər: "Üçüncü kursda yaxşı oxuduğumuza görə mən də daxil olmaqla seçilən iki nəfəri İraqa göndərdilər. İraqda ərəb dilini öyrənmək üçün fakültə var idi, Quran kursu da fəaliyyət göstərirdi. Dostumla birlikdə Quran kursuna gətdik. Səfirlikdən bunu eşitdilər və bizi çağırdılar ki, bəs siz komsomolçusunuz, ateistsiniz. Necə olur ki, Quran kursuna gedirsiniz? Bu səbəbdən sizi ordan çıxarıb geri qaytara bilərik. Quran kursuna getmək qəti qabağandır. Mən də bədhətən ağılıma gələn ilk fikri dedim: "Biz düşməne qalib gəlmək üçün onun bütün xüsusiyyətlərini yaxşı bilməliyik, ona görə Qurani öyrənirik ki, ona qarşı silahlanıb mübarizə aparaq". Müşavir dedi ki, mən bilirəm, siz yalan deyirsiniz. Amma verdiyiniz cavabı bəyəndim, cavab mənə qane etdi. İcazə verirəm, gedin. 5-ci kursu burada oxudum və universiteti qırmızı diplomla bitirdim.

İLK QAZANC

İlk pulunu nə zaman qazandığına gəldikdə, müsaibimiz deyir ki, imkanlı ailədən çıxsa da, heç vaxt atasından cib xərcliyi almayıb: "İlk pulumu 7 yaşında qazanmışam. Ağdamda bizim kəndin yanından Ağcabədiyə gedən şosse yolu var idi. Həyatimizdə də çoxlu albalı, gilə olardı. Meyvələri çubuqlara düzürdüm, dərstdən sonra yolun qırağında satırdım. İlk dəfə 50 qəpik qazanmışdım. İki nəfər idik, onu böldük, peçenyə aldım və yedik. Uşaqlıqdan bildirdim ki, özüm-özümü saxlamalıyam. İmkanlı ailədə böyüsəm də, heç vaxt evdən pul almamışam. Kənddə yeganə saçqırıxan maşın məndə idi. Atamın köhnə maşınını düzəltmişdim,

onunla pul qazanırdım. Bəzən baş qırmaq üçün 30 qəpik və ya 3 yumurta alırdım. Birinci kursda oxuyanda 35 manat təqaüd alırdım, bu, mənə bəs etmədi. İkinci kursda ərəb dilindən dərslər deməyə başladım. Uşaqların evlərində hazırlıq keçirdim, hərəsindən 25 manat pul alırdım. Şagirdlərimin içində Səməd Vurğunun nəvəsi Aygün, nazir müavininin uşaqları da var idi. Özümü yaxşı dolandırırımdım, rayondan pul göndərməyə ehtiyac qalmırdı. Yay tətillərində isə Şuşada pioner düşərgəsində işləyib 70 manat maaş alırdım".

Aygün ƏZİZ

İSTƏDİKLƏRİMİN ÇOXUNU HƏYATA KEÇİRDİM...

Həmsöhbətimiz düşünür ki, insan nəyi arzulayırsa, o mütəlq yerinə yetir: "Çünki bizə kainat kömək edir, yol açıb. Düzdür, biz hər şeyi Allahdan istəyirik, Allahdan başqa onun yaratdığı milyardlarla mələklər, kainat var. O istək ki sənəin arzuna çevrilir və sən onu dilə gətirirsən, bu, enerjiyə çevrilib kainata yayılır. O zaman sənəin istəyin yerinə yetir. Bu, pis istək də ola bilər, yaxşı istək də... Mənim istədiyim bütün arzularım yerinə yetib. Çünki mən onları həqiqətən istəyirdim".

Yəməndən gəldikdən sonra o, digər planlarını həyata keçir-

məyə başlayıb və öz qazancı ilə özünə ev alıb: "Xaricdən ilk dəfə "Jiquili" markalı maşın gətirmişdim. O maşını qardaşıma hədiyyə etdim. İkinci dəfə "Volqa" gətirdim. "Volqa"nı satdım, özümə 4 otaqlı ev aldım. Hətta evlənmək üçün də lazım olan bütün zinəət əşyalarını almışdım. Yəməndə qızıl çox ucuz idi. Orada təxminən 200 dollara qədər pul alırdım. Yoldaşımın kim olacağını bilmirdim, heç namizəd də yox idi. Amma bütün qızları almışdım. Beynimdə tutmuşdum ki, ailə quracağım insanın bədən ölçüləri böyük olmayacaq. Ayaqqabıya qədər almışdım. Bakıya gəldim. Firudin bəy Köçərlinin oğlu əmimlə yaxın münasibətdə idi. Təsədüfən əmimlə birlikdə onlara gətmişdik. F.Köçərlinin qızı Nüşabə xanımı orada gördüm. Aspiranturaya eyni vaxtda imtahan verirdik. Bu qız mənim xoşuma gəldi, bütün aldıklarım da ona uyğun idi. 1973-cü ildə evləndik. Evlənənə yaxın hər şeyim hazır idi. Hətta o zaman mən ilk dəfə uçmaq kənddən gəlib Bakıda toy etdim. Kənddən 250 nəfərə yaxın qonaq gəldi və hamı gördü ki, gəlinlə-bəy bir yerdə oturub. Bu, kənd camaatı üçün çox böyük yenilik idi. Bələliklə, ailə həyatımı da istədiyim kimi qurdum".

"NEQATİV AXTARIRSINIZSA, TAPACAQSINIZ..."

Müsaibimiz sonda gənclərə məsləhətlər də verdi: "Sizin istədiyiniz şey sizin daxili tələbatınız olmalıdır. Sizin şüurunuzla şüuraltı arasında münasibət qurulmalıdır. Beş hiss qabiliyyətiniz var. Amma 6-cı hissi də unutmayın. Bu, intuisiyadır. Altıncı hissinizlə şüurunuz münasibət qurulmalıdır. Bu münasibət qurulsun, siz hər şeyə qadirdir ola bilərsiniz. Çünki şüuraltında olan nə varsa, o, şüurun verdiyi əmrin hamısını yerinə yetirir. Gənclərə məsləhət görürəm ki, qarşılarına qoyduqları məqsədi özlərinin daxili işi hesab etsinlər və özlərini ona həsr etsinlər. Bu o demək deyil ki, gecə-gündüz işləməlisən. Sadəcə, addım-addım öz məqsədinə çatmalısən. Çətinliklərdən heç vaxt qorxmaq lazım deyil, çünki insan həyatında çətin olmayan heç nə yoxdur. Problem varsa, problemi həll etmək yolları da var. Allah bizə ağıl, şüur verib. Əgər bir arzun varsa, onu yerinə yetirmək üçün çalışmalısən. İnsan qarşısına qoyduğu məqsədi arzusuna çevirsə və o arzunu yerinə yetirmək üçün çalışsa, mütəlq arzusuna çatacaq. Əgər neqativ axtarırsınızsa, onu mütəlq tapacaqsınız. Çünki neqativ də sizi axtarıb tapır. Amma pozitiv istəyəsiniz, pozitiv gələcək. Kainata hansı enerji verirsinizsə, onu da alırsınız. Mən kənddə böyümüş uşaq kimi ayda bir dəfə kəndin qoyun, bir dəfə də mal sürüsünü otarırdım. Bizim imkanımız var idi, pul verib bu işi başqasına da gördürə bilərdik. Amma mən buna icazə vermirdim. Əgər Azərbaycanda pambıq yığan, qoyun otaran bir nəfər nazir səviyyəsinə gəlib çıxırsa, deməli, bu ölkədə ədalət var".